

[Kirsten Jacobsen.]

Fremskridtspartiet er som sagt meget positivt over for en dybtgående revision af hele regelkomplekset, og det er også derfor, vi har fremsat vores lovforslag nr. 119, som går ud på, at man udskyder den 16. almindelige vurdering, for man må jo gøre sig klart, at tilsyvende og sidst er det ejendoms-vurderingen, der er bestemmende for, hvilken beskatning borgerne kommer til at betale af deres faste ejendom.

Fremskridtspartiet håber på, at vi kan vinde tilslutning til vort forslag, for det er jo en kendt sag, at vurderingen af fast ejendom her i landet har været både vilkårlig og helt ude af trit med virkeligheden. Derfor må det være på sin plads også at undersøge mulighederne for en forbedring på det område. Fremskridtspartiet mener fortsat, og det vil vi også arbejde for i udvalget, at beskatningen af den enkelte faste ejendom fastlægges på grundlag af den reelle beskatning, som var på den pågældende ejendom i 1974 — altså således at forstå, at stigningen foretages for hver ejendom separat og ikke i form af nogle reformer, som i mange tilfælde vil give lempelser, men i endnu flere tilfælde urimelige forhøjelser. Det må være folketings t pligt at sørge for, at lovgivningen på parcelhusområdet er af en sådan art, at borgernes økonomi ikke slås i stykker, og det var baggrunden for, at fremskridtspartiet stillede forslag om, at lejeværdien ikke kunne stige mere end 10 pct. regnet i kroner og øre pr. år fra 1975 frem til 1978. Hvis det var blevet vedtaget, så havde der været rimelighed i galskaben, og ingen parcelhusejere ville have fået stigninger, som var af en størrelsesorden, som de ikke havde kunnet forudse.

Jeg har foretaget nogle beregninger omkring lejeværdistigningen, og hvis man tager et hus, som i hvert tilfælde her på Sjælland er meget almindeligt, med en vurdering ved den 15. alm. vurdering på 500.000 kr., så var lejeværdien i 1974 12.000 kr., og i kraft af boligforliget vil lejeværdien i 1975 være 16.000 kr. Det er altså en stigning på 4.000 kr. eller 33 pct. Jeg finder, det er en helt åbenbar urimelighed at belaste folks økonomi på den måde bare på ét år.

Derfor vil fremskridtspartiet naturligvis medvirke til, at disse forslag får en saglig og grundig udvalgsbehandling, og jeg vil håbe

på, at der ikke er nogen partier her i salen, som igen vil anvende boligforliget som undskyldning for, at de ikke ønsker at gribe ind over for disse helt klare urimeligheder.

Gudme (RV):

Det er blevet nævnt af skatte- og afgiftsministeren og tidligere ordførere, at praktisk taget alle fem forslag, som vi i dag beskæftiger os med, er i strid med det boligforlig, der blev indgået den 11. juni 1974. Dette være sagt ikke som en undskyldning i relation til det, fru Kirsten Jacobsen sagde, men som en konstatering af det rent faktiske, at vi herved har bundet os til nogle aftaler, der gør, at det, vi drøfter i dag, ikke kan blive en ændring af de beslutninger, vi traf i 1974 og udmøntede i 1975, men kun kan blive en mere teoretisk drøftelse af, hvordan vi skal tilrettelægge vores lejeværdiregler, når vi ikke mere er inde i den 3 års periode, som boligforliget rent konkret har udstukket.

Undtagelse gælder måske alene for det beslutningsforslag nr. XLVII fra centrumdemokraterne om tofamiliehuse, som jo har fået en venlig modtagelse i dag, og hvorom jeg også gerne senere vil komme med et par imødekomende bemærkninger. Men resten kan kun blive en mere teoretisk drøftelse af, hvad vi skal gøre den dag, hvor vi ikke mere er bundet af en forligsaftale, eller rettere hvor et flertal af partier her i salen ikke mere er bundet af en sådan aftale.

Dette gælder også de forslag, som hr. Jens Foged m. fl. fra venstre har fremsat, og jeg kan derfor kun gentage, hvad jeg sagde, da vi havde forslaget til behandling den 11. juni i fjor. Der er interessante tanker i hr. Jens Fogeds forslag, som vi gerne vil have lejlighed til at drøfte nærmere. Vi fik jo ikke rigtig lejlighed til det i den forrige folketingssamling, fordi førstebehandlingen kom på så sent et tidspunkt inden sommerferien, men vi bør have lejlighed til det nu i denne folketingssamling.

Når man fra forslagsstillernes side har valgt at splitte forslaget op i to, således at man nu har sommerhusene trukket ud som noget særligt, så finder jeg grund til særlig at understrege, at der måske netop her er noget, vi skal drøfte nærmere. Der er ingen tvivl om, at den ikke-erhvervsmæssige, den mere private udlejer af sommerhuse ofte bliver for hårdt behandlet. Man burde tage